

efter Lovforslaget komme til at betale for at dyrke Roer til Sukkerfogning 24 Sk. pr. Centner, 3 Mk. pr. Tønde. Det er tilvisse en Afgift, der er langt høiere end nogen, vi hidtil have hørt er lagt paa nogenformhelst anden Frembringelse, der vøges paa Jorden her i Landet. Vi have tidligere talt om Tienden og om dens Ophævelse, og den blev dog beregnet efter, hvad der i sin Tid goeode paa Jorden; men her bliver der en Gang for alle bestemt, at der skal betales over en Trediedel af den Verdi, der groer paa Jorden. Det er tilvisse en saa streng Bestemmelse, at jeg tror paa Forhaand at kunne sige, at der nu ikke er noget mere ved denne Sag at gjøre, den maa ligge hen.

Vender jeg mig til den anden Side, nemlig Kontrolbestemmelserne, har den ærede Finantsminister ment, at disse ere saa lempelige, som de paa nogen Maade kunne være, og at det gjerne kunde være, at man om nogle Aar kom til at revidere dem og til at gjøre dem endnu strengere. Jeg tør bede ærede Medlemmer om at lase Lovforslaget igjennem, for at se, om de i Virkeligheden finde, at man tør kalde den Bestemmelse, der gives for Kontrolen — der findes egentlig to — om man tør kalde dem for lempelige, om man virkelig tror, at der er nogen Industri, der kan arbejde under saadanne Kontrolbestemmelser, som de, der her ere foreslaaede, hvor Opsynet næsten paa enhverformhelst Tid kan standse Fabrikationen og lægge saadanne Hindringer i Veien for den, der kunne forarsage meget store Tab. Jeg erkjender imidlertid, at saaledes som Stillingen er her, saa er der for mig Intet at gjøre i denne Sag. Jeg veed, at Loven, saaledes som den er affattet, har Majoritet for sig, og jeg skal altsaa ikke ikke opholde det høie Thing ved at gaa i Detail med Hensyn til Lovens Bestemmelser. Jeg har blot villet tillade mig at fremsføre, hvorledes jeg betragter Forholdet, og jeg skal fra nu af ikke gjøre nogetformhelst Forsøg paa at faae Loven forandret. Kun en lille Ting være det mig dog tilladt endnu at fremsføre. Man har i det andet Thing med stor Stykke paaberaabt sig som Grund til, at dette Lovforslag maatte være rigtigt og blive godt optaget af Folket, den Stigning, som Sukkeraktierne have været Gjenstand for. Ja, mine Herrer, det er nu ikke godt at sige, hvorfra en Stigning i Papirer komme, men man har sagt, at uagtet Toldloven var bleven forelagt i den Form, som den har, havde Folk dog saa stor Tillid til Roesukkerforetagendet, at de lode Aktierne stige 1 pCt. Jeg tror virkelig, at man næsten snarere kunde vende Forholdet om og sige: netop paa Grund af den Form, hvori Loven er forelagt, ere Aktierne stegne; thi, mine Herrer, som bekendt er den danske Sukkerfabriks Aktier, som der her er Tale om, baserede paa to Ting, for det Første paa Benyttelsen af to af Raffinaderierne heri Byen, som Selskabet som bekendt eier, og for det Andet paa

at tilvinke Roesukker og udvikle Roekulturen. Jolk se altsaa nok, at med en Lov som denne vil hverken Roesukkerertilvirkningen og heller ikke Roesukkerføringen finde nogen Fremgang, saa at man kan være forvisset om, at Selskabet nu er nødt til at indskrænke sig til at benytte de Fabriker, som der ere. Det er høist sandsynligt, at det er dette, der har bevirket Stigningen, thi se vi hen til den anden Del af dette Selskabs Aktier, nemlig B-Aktierne, som egentlig referere sig til Roesukkerertilvirkningen, saa vil man finde, at de ikke ere stegne, og ser man hen til, et andet Selskabs Aktier, der ere bestemte alene paa Tilvirkningen af Roesukkeret, saa ere de saamæn heller ikke stegne.

Fischer: Hvad den første eller væsentlige Del af denne Sag angaar, nemlig Spørgsmaalet om, hvorvidt det er rigtigt at paalægge Roesukkeret forholdsvis den samme Afgift, som nu hviler paa Rørsukkeret, kan jeg i Et og Alt fuldstændig slutte mig til Lovforslaget. Jeg finder, at Regjeringen har gjort, hvad der paalaa den, ved strax, da en saadan ny Fabrikation som Roesukkerfabrikationen begynde at træde frem, at fremkomme med et Lovforslag, der betegnede Regjeringens Stilling dertil. Dersom Regjeringen havde fundet sig foranlediget til at foreslaa en Lempelse i Statuten for en kort Tid, vilde jeg maaske have sluttet mig dertil; men jeg skal paa den anden Side anerkende, at Regjeringens Lovforslag har ramt det i og for sig Rigtige, som er strax at stille denne Industri paa det rette Standpunkt ved at beskatte den saaledes, som den efter moden Overveelse af Statskassens Interesser bør beskattes. — Med Hensyn til de Utringer, som den ærede sidste Taler begyndte med, nemlig, at man havde uret, naar man vilde sige, at der her var Tale om nogen Beskyttelse, kan jeg ikke undlade at minde om, hvorledes Rørsukkeraffinaderierne ere stillede her i Landet. Det er jo ikke ret længe siden vi have hørt et Lovforslag foreliggende om Beskatningen af det indførte Sukker, og inden denne Beskatning blev vedtagen, havde der været nedsat en Kommission, der har undergivet denne Sag en moden og fagkyndig Overveelse. Vi fik et Uddrag af Kommissionens Betænkning, omdelt her i Aftensdagen; men ved privat Velvillie har jeg modtaget selve den udsørgelige Betænkning, og jeg har haft Velilighed til at glæde mig over, hvor grundigt man har overveiet dette vigtige Spørgsmaal, medens jeg paa den anden Side deraf har lært, hvilke omfattende Undersøgelser der maa finde Sted, for at man skal kunne afgjøre, hvorledes en vis Industri retfærdigen bør beskattes, og navnlig skal jeg deraf fremhæve dette Punkt, hvorledes man vilde gaa aldeles forhastet frem, dersom man satte enhver Told paa en Vare, der tilvirktes her i Landet, lig med Beskyttelsestold; thi hin Betænkning, hvis Resultat er godkjendt af Regjeringen, har netop gjort den Betragtning